

dis, sündis se, et ühhe Iſraeli naese poeg
kelle isſi agga Egiptusse, ma mees olli,
wäliamannes lerisse hakkas ühhe Iſraeli
mehhega riidema: seäl ridus teotas sesam-
ma Egiptusse mehhe poeg Jehowa nimi-
me, ja wandus sedda ärra. Need, kes
sedda pahha luggu kuulsid, wistid tedda
Mosesse iure, se käsſis tedda wahhi alla
panna, senni kui sest asiast Jehowa suust
pidi sama selletust. Sedda sai ka Mo-
ses; sest Jummal käsſis sedda wandujat
leri tahha wia, ja sedda kirowidega sur-
nuks wissata. Nenda kui Jehowa oi-
felle wandujaga käsſnud tehha, nenda teg-
gid ka Iſraeli rahwas; nemmad wistid
sedda kurtateggiat wälja leri tahha, ja
wiskasid tedda kirowidega furnuks.

Neljandamast Mosesse Ramatust.

Iſiel aastal pärrast sedda kui Iſraeli
rahwas ollid Egiptusse, maalt ärra-
tulnud

tulnud, hakkasid nemmad Jummalale mäe
jurest ärraminema tee peäle siina male,
mis Jummal neile olli tootanud. Agga
seäl tee peäl sündis monda, mis ei olnud
Jummalale mele pärrast. Kui rahwas agga
kolme päwa teed said tee peäl käinud, jub-
ba nemmad siis hakkasid Jummalale wästo
nurrisema; sest siis tuli ka Jummalale
nuhtlus sesugguse pahha rahwa peäle; tulo-
loke hakkas nende seas põllema, ja nende
leri wimist otsa laggedaks teggema. Kui
rahwas sedda said nähha, hakkasid nem-
mad Mosesst palluma, et se pidi jälle
Jummalat nende pärrast palluma, et se
nuhtlus neist jääks seisma. Moses teggi
nenda, kui rahwas ta käest ollid pallu-
nud; ta pakwe peäl jäi tulloke seisma, et
ta mitte emale ei läinud.

Seälsammas hakkas se alwa rahwa
felts, mis Iſraeli rahwaga olli Egiptusse
maalt ka ärratunud, ka Jummalale wästo-